

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

252.

Neaizmirsīsim, ka katra palīdzība jāpieņem. Kad Mēs norādām uz vienību kā uz līdzekli ar ko gūt sasniegumus, tad šāds padoms būs tīri zinātnisks. Mums vajadzīgs zināms enerģijas spriegums, kuru ir iespējams ieturēt, tad ja starp līdzdalībniekiem ir vienotība. Katrs robs bojā vērtīgo audumu. Kurš uzņemsies spriest par to, vai viegli atjaunot bojāto audumu? Cilvēki nevēlas domāt par šādiem vienkāršiem jautājumiem un ir gatavi pakļaut briesmām savu labklājību. Kas izlems, kura padoma neievērošana var izrādīties postoša?

Mēs nereti vēršam cilvēku uzmanību uz Mums, lai tie vieglāk radītu kontaktu. Bet brīvā griba neļauj tiem ieklausīties Brālības Balsī.

253.

Balto Spēku ķēdi vajag turēt ar visciešāko apņēmību. Ne nopelums, bet vienīgi nākotnes celšana ir vajadzīga. Žilbinoša ir Baltā Ķēde no Gaismas kalniem. Tik nozīmīgs ir šis laiks, ka pat necilie apjēdz Baltās Ķēdes Varenību. Vajag ievērot visus norādījumus, lai imperila drupatas neapgrūtinātu Balto Spēku varenumu. Ir lieliski aizslaucīt visus sīkumus, kad dreb milzeņi.

254.

Mēs nenogurdami atkārtojam par dzīves nepieciešamiem atjaunojumiem, bet cilvēce ir kurla. Pie cilvēkiem kosmogoniju pasniedz vai nu ar virumu, vai kā saldo ēdienu, tikai ne kā dzīves pamatu.

255.

Brālība ir cilvēku savstarpējo attiecību augsta izpausme. Brālībai piederīgajam ir iespējams gūt pilnīgi brīvu izpratni par to, kas ir Hierarhija. Tieši Hierarhiskās attiecības nevar būt varmācīgi uzspiestas, Hierarhiskās attiecības var pastāvēt, ja tās ir brīvprātīgi atskārstas. Tās nedrīkst pieņemt vadoties no viltīgiem apsvērumiem, jo tāds melīgums allaž beidzas ar drausmīgu sairumu. Hierarhiskās attiecības pavada prieks, bet katru varmācību un melus pavada posts.

Vēl nesen spriedumi par šādu likumību varēja likties kā morālas abstrakcijas, bet kad ir novērtēta psihiskās enerģijas nozīme, tad cilvēku īpašības jau kļūst par zinātniskiem lielumiem. Vai nav interesanti, ja ar eksperimentu palīdzību iespējams nosacīt īpašību skalu?

256.

Var jautāt – kāpēc tik nepieciešams ierocis netiek dots visiem? Bet tas jau arī ir ikkatram, tikai bieži vien tas ir ieslēgts aiz septiņām atslēgām. Cilvēki paši vainīgi, - vislielāko dārgumu slodzīdami pagrabā. Daudzi pat dzirdēdami par šādu enerģiju, neizrāda nekādu interesi par iespēju to atklāt – tik vāji attīstīta ir zinātaka!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

257.

Šī pati atmodinātā enerģija palīdzēs cilvēkiem apbruņoties arī ar mieru, vērojot notikumus. Pētnieks novērojumu laikā nedrīkst būt īgns vai uztraukts. Miers ir Kalpošanas zīme. Nav iespējama uzticība Kalpošanai, ja iekšējā būtība viļņojas kā nejauša vēja bangots ūdens.

258.

Cilvēks pats lieliski nojauš, kad viņš dara kaut ko necienīgu. Cilvēkam pašam sevī jāattīsta neatlaidīga tiekšanās uz augstāko un jāveicina sevis izsmalcināšana pašās mazākajās ikdienišķās darbībās.

Tāpat katram kurš dzirdējis par lielo kalpojumu, jāatceras, ka necienīga rīcība kādam radīs sāpes. Senās audzinātājas sacīja bērniem, kuri bija izdarījuši necienīgu palaidnību: - “Tavs eņģelis raudās”, un šādam atgādinājumam vajadzēja nonākt līdz sirds dziļumiem. Patiesi, katra nelāga darbība kādam liek ciest. Un kāda gan augstākā saskarsme var notikt, pārkāpjot dabīgos likumus? Cilvēki domā, ka viņi drīkst visu, pat slepkavot, pat laupīt! Bet kādi gan līdzdalībnieki tuvosies nozieguma vietai!?

259.

Viss ļaunprātīgi sadomātais sevišķi spēcīgi krāso mūsu auru un apgrūtina apziņu. Bet, tai pašā laikā, cilvēks, kas dara ļaunu neskaidri apzinādamies savu nodarījumu, bezgalīgi pagarina un padara grūtu savu ceļu, jo savu likteni viņš var sākt uzlabot tikai apzinoties izdarītā ļaunuma dziļumu. Par tiem, kas neizprot nodarītā ļaunuma nozīmi, patiesi, var vienīgi lūgt, jo šāda dzīvnieciska saprāta liktenis ir smags. Valdonis Buda sacījis: “No diviem cilvēkiem, kas izdarījuši vienādu kļūdu, ļaunākais ir tas, kas to neapzinājās.” Jo nevar gaidīt no cilvēka, kas neapzinās esam vainīgs, lai tas kāpinātu enerģiju savas kļūdas izlabošanai. Lai sevi izdziedinātu, vajag pazīt savu kaiti, bet pazīšana vien vēl nedod veselību, nepieciešamais nosacījums šim nolūkam būs gribas kāpinājums.

260.

Mēs noskumstam par katru ļaunuma rašanos. Sacīs – kādēļ noskumt, vai nav labāk izbeigt ļaunuma izplatīšanos? Tā runā nesaprātīgie, kuri nestādās sev priekšā, ar kādu uzmanību jāiznīdē ļaunumu. Tikai ārsts, kurs izpētījis daudzas slimības, zina, kā jāparedz dažādi nosacījumi ne tikai pašā organismā, bet arī visā apkārtnē.

Tāpat ļaunumu var salīdzināt arī ar dažām vēža formām. Ārsts saprot, ka dažos orgānos vēzis ir nedziedināms. Tāpat ārsts zina, ka operācijai jāizvēlas labākais moments un ka organisms jā sagatavo šādam satricinājumam. To pašu, bet lielākā mērā var redzēt psihiskā cīņā. Cilvēki paši neatzīstas, ka viņos sācis attīstīties ļauns briesmonis, gluži otrādi, katrs sasirgušais cenšas savu nelabumu noslēpt.

Bet vai var ielauzties cilvēka būtībā, ja viņš visādi pretojas šādai palīdzībai? Pareizi sacīts – “izpētiet katru lietu”. Bet vai daudzi nobrieduši šādai pētniecībai? Cilvēki

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

nemīl domāt ne tikai par viņos pašos notiekošo, bet viņi naidīgi sagaidīs katru mēģinājumu virzīt viņu domāšanu uz viņu būtību.

Mācība saka, ka augšupejai vajadzīga laba griba. Tāpat ļaunuma izravēšanai vajadzīga paša cietēja piekrišana. Mēs noskumstam tādēļ, ka paredzam, cik sarežģīta kauja stāv priekšā. Neiespējami ar vienu zobena cirtieni notriekt visas hidras galvas. Sacīts, ka katra viņas asins lāse rada jaunas atvases, tas nozīmē, ka jāpielieto tādi līdzekļi, lai nezvērs aizietu bojā bada nāvē. Jāpārtrauc nezvēra barošana un tas, pārvērties par pelnu šķipsnu, pazudīs. Bet šāda iznīcināšana prasa laiku un labvēlīgus nosacījumus. Šādus apstākļus cilvēki var viegli sekmēt.

D. sacīja – “Mēs visi esam ārsti, katrs var paveikt kaut vai kādu izdziedināšanu.”

261.

Ja ikvienam cilvēkam ir pildāms savs uzdevums, tad arī neviens nevarētu būt pamests bez palīdzības – un tā tas arī ir. Bet var iedomāties Vadītāja apbēdinājumu un skumjas, kad viņš redz, cik lielā mērā viņa padomi tiek atstulti. Katrās krustcelēs vērojama cīņa starp vadītāja gudrību un ceļinieka vieglprātību. Proti, vissīkākajos darījumos izpaudīsies brīvā griba, un Vadītājam skumji jāpiekāpjas šī negrozāmā likuma priekšā. Bet Brālībā nevar notikt šāda postoša cīņa, jo tur viss balstās uz savstarpējās cieņas.

Brīvība ir gudrības rota, bet izlaidība ir tumsonības ragi.

262.

Ietērpjoties Zemes apvalkā cilvēka uzdevums ir darīt labu, tādēji pilnveidojoties – tā saka sensenā Gudrība. Arī Virs Brālības Vārtiem pastāvīgi staro šis Nolikums. Tas nebūs pretrunā ar tiem, kas izprot neizprasto, bezgalīgo nepilnības ļaunumu. Kaut arī nepilnība ir neizbēgama, tad tomēr ir darba nozares, kas iemieso labumu visā viņa nozīmē. Vai zemkopja darbs nav labums? Vai daiļrade nav labums? Vai augstas kādības meistarība nav labums? Vai zināšana – nav labums? Vai kalpošana cilvēcei nav labums? Var apgalvot, ka dzīves būtība ir labums, vienīgi cilvēks, nevēlēdamies pilnveidoties, atzīst par labāku palikt gara tumsībā, citiem vārdiem sakot – ļaunumā.

263.

Jāizprot un jāpārklājas ar labo. Daudz kas tāds, kas darīts aizmāršības dēļ, nav ļaunums, bet atmiņas trūkums cilvēkus bieži padara par noziedzniekiem. Protams, arī nenoraidītā patība palīdz aizmirst citus. Bet ugunīgā apziņa neaizmirsīs dzīves mērķi, ja tas Pasaules labā. Cilvēki bieži neprot domāt par Pasaules labumu, ieskatot sevi par niecīgiem, arī tas nav pareizi, jo gara ugunīgais grauds, iznirst no Varbūtīgās uguns un tiecas atpakaļ uz Mūžīgo Gaismu. Nav nozīmes tam, kur deg gaismeklis, kas rāda ceļu tam, kas nomaldījies!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

264.

Mežonis savā lūgšanā vispirms lūdz žēlastību sev, bet gudrie vientuļnieki izlūdzas svētību pasaulei; tādējādi mežonis atšķirsies no gudrā. To vajag paturēt visu domu pamatā. Neklājas nedz arī ir lietderīgi lūgt sev. Tikai neattīstīta sirds uzskata sevi par to vissvarīgāko. Bet daudz gudrāk ir – lūgt par pasauli, kurā arī jūs atradīsiet pilienu Svētības. Tāpēc sevišķi tagad vajag iet dzižā ceļa gājumu, tikai tādēji iespējams atrast sirdi.

265.

Nav pieļaujams, ka cilvēks, līdzīgi zālei, lokās Tamasa duļķainajos viļņos. Kas vakar varēja būt vēl neizdzīvots, to vajag apzinīgi atmest šodien. Vajag, sevi uzmanīt un arī visgrūtākos uzdevumus sveikt kā šķīstītājus autus.

266.

Apliecinu, ka nav grūti atmest ieradumus, ja būsīm apziņu pietiekoši tālu pārnesuši nākotnē. Cilvēki bieži nākotni mēro ar tagadni un tādēji apgriež jaunus spārnus. Pat putni pazīst spalvu nomaiņu un pakļaujas atbilstīgajiem nosacījumiem. Spalvu nomaiņas dēļ tie paslēpjas biezokņos, lai tad no jauna paceltos gaisā atjaunoti. Tālab ņemsim piemēru no šiem saviem jaunākajiem brāļiem. Tie spēj mums nodziedāt brīnišķo sirds dziesmu.

267.

Īstenā sadarbībā Zemes sējumi var būt plaši. Neviens nezina, cik tālu var nokļūt cilvēka doma neskartā veidā. Neviens nespēj pilnībā nojaust, kādu uzdevumu viņam uzticējuši no Smalkās Pasaules. Bet katram dota kripata dabā, lai cilvēks ap to izveidotu savu Zemes pārbaudījumu. Bet cilvēki nedomā par šīm labā daļiņām, jo viņi nevēlas iedomāties par tām Augstākajām Pasaulēm, no kurienes izriet šie brīnišķie labā viļņi.

Ja cilvēki pamanītu šādas, viņiem uzticētās labā kripatiņas, tad daudzas ļaunas parādības iznīktu pašas no sevis.

Mēs sūtām cilvēkiem domas par viņiem uzticēto labo, bet šādus sūtījumus bieži ne vien nepieņem, bet pat sašutumā tos noraida. Šāds sašutums rodas no nevēlēšanās atcerēties tās pasaules, kur zemes dzīve ir tikai sīks puteklītis.

Ļaudīm netik iedomāties, ka viņu spožie Zemes sablīvējumi nobālēs Augstāko Pasauļu radošās domas priekšā. No šāda zemes egoisma izaug arī sadarbības noraidījums. Starp citu, bez sadarbības jau nav iespējama plašu sfēru izzināšana.

268.

Domājiet, ka nekas nepieder jums, jo tā būs vieglāk lietas nesabojāt. Domājiet, kā labāk izrotāt katru vietu, jo tā drošāk izsargāsities no gružiem. Domājiet, par cik katrai jaunai lietai jābūt labākai par veco, tā nostiprināsiet augšupejas kāpnis. Domājiet, cik

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

skaista ir rītdiena, tā pieradināsies skatīties uz priekšu. Domājiet, cik bargs liktenis ir dzīvniekiem, tā sāksit just līdzī zemākiem. Domājiet, cik maza ir Zeme, tā uzlabosit saatiecību izpratni. Domājiet, cik krāšņa ir saule, kad tā aizgrimst aiz Zemes sfērām, tā atturēsies no īgnas uztraukšanās. Domājiet, cik balti ir baloži staru gaismā, tā nostiprināsiet cerību. Domājiet, cik zila ir debess, tā tuvosities Mūžībai. Domājiet, cik melna ir tumsa, tā atturēsies no atkāpšanās aukstumā. Domājiet drosmīgi par Augstāko Sejām, tā ievilksit vienības līniju. Domājiet, kāda laime ir staigāt pa planētas garozu, piesātinot to ar gara apziņu. Domājiet, kāda laime ir staigāt zem zvaigznāju stariem, topot par centru desmitiem tūkstošgadu stariem. Domājiet nenogurstoši par Mūsu Vadošo Roku, tā izstiepsit dzīves pavedienu.

269.

Kāpēc ciest, miesu nonāvējot. Kāpēc iznīcināt, ko Radītājs jums devis? Meklējiet jaunus ceļus!

Vari atdot, kas tev visdārgākais un - neievēros. Bet nenožēlo. Ceļiniek, tev jāatdod savas lietas, kas tevi kavē. Un jo vairāk atdosi, jo vieglāk tev būs turpināt savu ceļu.

Pateicies tiem, kas ņēma no tevis. Viņi palīdzēs, viņi par tevi parūpējušies.

Jo viegli ejošais svabadi sasniedz virsotni.

270.

Kad dvēseles tiekšanās, kas virzīta uz pakļaušanos Dievišķajam Likumam, pārvar miesas tieksmi pārkāpt šo tikumu, lai gūtu baudu, tad notiek pilnīga pārmaiņa jeb transmutācija zemākajā dabā. Pārvarēšanas un transmutācijas process sasniedz kulmināciju individuālās dvēseles saplūsmē ar Augstāko Dvēseli.

271.

Kad uguns transmutējas, tad gara sasniegumi ir lieli. Transmutācijas likums iespaido katru tieksmi. Gars, kā mūžīgais skolotājs kāpina visas iespējamības. Ugunīgā transmutācija ne vien apstiprina zemākā pakļaušanos augstākajam, bet izraisa no gara būtības visaugstāko traukšanos. Tāpēc, kad gars patiesi apņemas atbrīvoties no visiem noslāņojumiem, viņš iesāk transmutācijas ceļu. Tāpēc skolniekiem jāiegaumē, ka transmutācija paredzēta tikai tad, kad gars pārvarējis patību. Patības "ego" ir visu pelēko uzkrājumu radītājs, tāpēc, kad patība tā aptumšo garu, tad var apliecināt, ka transmutācijas uguns nespēj pieskārties. To lai iegaumē visi.

272.

Patiesība jāmeklē aiz cilvēcisko jēdzienu robežām. Kosmisko, plašo redzes lauku iznīcināšana nav novedusi pie augšupejas. Kad doma bija iesaistījusies zemākajā sfērā, tad tiekšanās izpaudās šīs sfēras apmērā. Kad plašumu bija nomainījusi tiekšanās, kas norobežota redzamības sfērā, tad, protams, apvārsnis sašaurinājās. Kosmiskā jaunrade apkopo savas formas pēc nosacītas radniecības. Magneta

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

pievilktas, savstarpēji piemērotās daļiņas atbilst gara sfērai. Pareizi runājāt par gara piesātinātajām sfērām. Tikai tad, kad garīgā tiekšanās atklāj apziņai dažādo sfēru būtisko apmēru, ir iespējams apstiprināt augstāko pasaulu apzināšanos. Evolūcijā iespējams iesaistīties neierobežoti.

273.

Īstos sasniegumus nostiprina tiekšanās izzināt Augstākā Saprāta gribu. Neizprotot Augstākā Saprāta Gribu ir grūti ieturēt kosmisko virzienu. Trīs ceturtdaļas cilvēcisko tieksmju iet pret Kosmisko Pavēli. Cilvēciskais Gars nespēj ielūkoties aiz redzamības robežām. Un pretošanās Saprāta Gribai ved pie sabrukuma. Kosmiskais likums, protams, runā par viena apmaiņu pret otru. Šajā pavēlē, protams, slēpjas atjaunošanās gars. Atjaunošanās princips, protams, ietver sevī pilnveidošanās likumu. Tāpēc cilvēces izlemtā pārveidošanās tik gausi virzās uz evolūciju. No pagātnes potenciāla dzimst nākotne. Potenciāla attīstība ir neizmērojama! Tur, kur pārvietošana ierosina jaunu progresu, visi spēki sakāpinās. Tur, kur pagātne bijusi pretestības piesātināta, tur paredzēta kosmiskā šķīstīšana. Tā sabrukuma laikmeta likvidācija apliecinās savas sekas. Sekas nav novēršamas un potenciāls uzcelš savu pakāpi.

274.

Ja cilvēce visam pozitīvajam pievērstu tādu pašu uzmanību, kā visam negatīvajam, tad kosmiskajā celtniecībā daudz kas būtu sasniegts. Piemēram, mānijas, apsēstība un ļaunā hipnoze ieviesušās apziņā, kad arī tikai daļēji, bet tomēr ir iepotējušās. Bet maz atskārstas ir pozitīvās parādības. Ir pieņems domāt, ka cilvēki, kuri darbojas mānijas un apsēstības ietekmē, vienmēr iemanto darbības spēku, tad kā gan būtu jācenšas pakļaut apziņu visai spēcīgajai gara ietekmei! Ikdienīšajā dzīvē vajag likt lietā gara magnētisma jēdzienu. Visnegatīvākie spēki nav salīdzināmi ar gara magneta varonību.

275.

Cilvēks ir magnets, kura īpašības ir ļoti daudzveidīgas. Vislabāk pierādāma tā ietekme, kādu uz cilvēkiem atstāj Augstākie Spēki un tumšie paverdzinātāji. Kad centri uz apziņa attīstās atbilstīgi, tad magneta spēks kļūst neievainojams, jo šis magnētisms ir atbilstīgs Augstākajam Spēkam. Bet gars, kas piesātināts ar zemiskām strāvām, nespēj pievilkt. Magnētiskās strāvas virza tikai spēki, kuri tās pievelk. Pazaudējot pievilksmi, nav iespējams atbildēt uz vibrāciju. Cilvēks – magnets, to iegaumēsim ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

276.

Ne jau snaudulībai doti vissmalkākie aparāti. Nevis apšaubīšanai tiek aprēķināti tik milzīgi skaitļi. Tie taču atgādina Bezrobežību un visa esošā pārpilnumu. Tāpēc lai iesakņojas domas par izplatījuma Uguni, par mūsu būtības iespējamībām. Satia Juga nevar tuvoties bez ugunīgām zīmēm.

Neaizmirsīsim, ka līdz ar Satia Jugas tuvošanos, ārdīšana pārsniedz līdzsvara mērogus. Cilvēki nenojauš, cik ļoti zemes vadi jau ir traucēti! Cilvēki negrib saprast,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

ka arī viņu vainas dēļ notiek šāda kosmiskā ārdīšana; viņi ieskata sevi par zinību skolotājiem, bet vienkāršs labā likums viņus nepārlicina.

277.

Daudzas atmiņas, nožēlas, pārestības un visādas nevajadzīgas pagātnes lietas tikai atgriež jau nobriedušo nākotnes magnētismu. Nākotnes magnētisms ir varens dzinējspēks, un tas jāizprot pilnīgi reāli.

278.

Briesmu brīdī cilvēks aizmirst visglābjošākos padomus. Pat iedomātas briesmas jau laupa cilvēkam mērķtiecīgu domāšanu. Dažādām tautām ir ļoti pamācoši nostāsti, kur mājas saimnieks mācījis savus tuviniekus, kā rīkoties ugunsgrēka gadījumā. Bet kad ugunsgrēks izcēlās, visi rīkojās otrādi.

Spartiešu skolās bērnus pieradināja pie visdažādākajām briesmām, lai attīstītu attapību. Tagad, kad briesmas pieaugušas, jārīkojas tāpat. Sevišķi dīvaini novērot cilvēkus, kas izgudro neesošas briesmas. Pie tam viņi vismazāk norūpējušies par pasaules briesmām un visvairāk viņi dreb par savu esību. Neviens nevar tiem iedvest, ka pasaules nelaimes noslaucīs arī viņu pavārdus. Viņi nekad nepiekritīs, ka planētai draud daudz lielākas briesmas, nekā viņu mājām.

279.

Bieži cilvēki, kad dzird par briesmām, zaudē līdzsvaru, baidoties no vienām briesmām, viņi paši izsauc desmit citas. Bet līdz ar pieredzi cilvēki sāks saprast, ka briesmās, vispirmām kārtām, nepieciešams līdzsvars. Kad ceļinieku brīdina par briesmām, tad tikai retais izturēsies saprātīgi. Bet bailīgais saskatīs visādas briesmu varbūtības un iedvesīs sev nepieredzētas grūtības. Turpretī īsts kaujinieks sakopos visus savus spēkus, lai atvairītu visus iespējamus šķēršļus, viņš zina, ka briesmas var būt gan no lejas, gan no augšas un no visām pusēm, bet tas viņu nebiedē. Gluži otrādi, visu spēku saspringtība pilda viņu ar prieku.

Liels ir prieks būt gatavam! Bezgalīgas ir šādas starojošas jūtas, tās aplāzmo visu auru un pavairo fiziskos spēkus. Stipra ir māte, kas glābj savu bērnu. Tāpat spēcīgs ir tas, kurš gatavs atvairīt visus šķēršļus.

280.

Zemes ceļš ir briesmu ceļš un sagatavošanās bezrobežībai. Lūk, uzstājas trīs iebildumu cēlāji, viens jautā: "Kur gan apsolītais prieks? Tik daudz tika runāts par prieku, lai tagad to pārvērstu bezgalīgās briesmās. Tikai prieka dēļ mēs klausījāties pamācības." Sacīsim: "Neprašā, vai haosa pārvarēšana nav prieks? Vai gaismas ienešana tumsā nav prieks? Vai kalpošanas apziņa nav prieks? Bet ja tev tirgus prieks, tad mums ar tevi nav pa ceļam."

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

Otrais nikni paziņo: “Paši mitinās drošībā, bet mums atstāj kaut kādas pastāvīgas briesmas.”

Atbildēsim: “Nejēga, kādēļ tu domā, ka Mēs esam drošībā? Visā ir relativitātes parādība. Mūsu briesmas tev nesaredzamas, bet dzīve nevar būt bez briesmām. Jāatzīst, ka viens no lielākajiem priekiem dzimst no briesmu apzināšanās. Tā cilvēki pastāvīgi var gūt uzvaras un priecāties.”

Trešais iebildumu cēlājs šaubās par Bezrobežību. Atbildēsim: “Nejēga, tava sirds ir pārakmeņojusies, ja tu esi zaudējis prieku par Bezrobežību. Cilvēks var izzināt, ka viņš ir aicināts piesātināt bezgalīgo izplatījumu ar domām. Domas neierobežotības atskārsmē jau ir augstākais prieks. Apjēdz, kāds domu dārzs tev nodots, un atskārtis priecājies.

Tā var atbildēt visiem iebildumu cēlējiem. Pie tam neaizmirsīsim, ka daži apzīmējumi tiek saprasti tikai nosacīti. Piemēram, min “garīgo sausumu”, bet nezina šāda stāvokļa izcelšanos. Bet starp citu, tas rodas no nevienmērīga sprieguma, apziņa jau pacēlusies augstu, bet centri vēl nespēj pielāgoties, tādēļ uz laiku cilvēks it kā neatrod izpausmi savai apziņai. Šādi spirāles apgriezieni neizbēgami.

Domātājs sacīja: “Šodien man likās, ka es nekā nezina, - laba zīme, laikam rīt uzzināšu kaut ko lielisku.”

281.

Aiz Lielajiem Skolotājiem vajātāji kā putekļi aiz jātnieka. Ārkārtīgi pamācoši novērot ne vien Skolotāja sekotājus, bet arī Viņa vajātājus. Var saskatīt būtnes, kuras veselām dzīvju virknēm neatlaidīgi centušās kaitēt Mācības dotajam labumam.

Jautās – vai tiešām Smalkās Pasaules slāņos šādi labuma vajātāji nevar pārliecināties par savu tumšo pūļu veltīgumu? Bet viņu vadītāji nesauž. Jāsaprot senā leģenda par dēmoniem, kuri ar saviem spārniem aizsedza skolniekiem Gaismu. Patiesi, arī Smalkās Pasaules zemākajos slāņos var notikt šāda Gaismas aizsegšana. Tā notiek arī uz Zemes. Labā Mācības vajātāji steidz kaitēt ne tikai apzināti, bet viņus neapzinīgi pievelk Mācības spēcīgais magnets un tādēļ jo niknāk tie plosās savā bezprātā.

Šāda bezprāta piemērus var saskatīt dažādos laikmetos. Saprātīgie cilvēki nereti šādiem vajātājiem jautā – kas tiem liek tik skaudri un neatlaidīgi vajāt viņu neieredzēto Mācību? Atbilde gandrīz vienmēr bijusi vienāda. Viņi apgalvo, ka nevar apstāties savos zaimos. Pat šādas tieksmes liecinās par apsēstību.

282.

Jāsaprot, cik stiprā mērā tumsas spēki pastāvīgi cīnās pret Brālību. Katrs, pat niecīgs, atgādinājums par Brālību tiks nikni vajāts. Pat viss tas, kas varētu vest uz Brālību, tiks nopelts un nonievāts – tāpēc būsim modri.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

283.

Nav grūti iedomāties, kam ir pretīgs Brālības jēdziens. Šīs būtnes ļoti labi zina par Brālības eksistenci un dreb, kaut tikai šī zināšana nenonāktu pie cilvēkiem. Bet viss notiek savā laikā. Ja cilvēki arī vel nezina, tad tomēr sāk jau nojaust.

284.

Patiesi, ja visas blēņu tenkas par Mums savāktu vienā grāmatā, iznāktu vēl nedzirdēts melu sakopojums. Gadsimtos radušies simboliskie izteicieni pārvērtušies par patiesībai neatbilstošiem juceklīgiem spriedelējumiem par kaut kādiem dārgumiem, kuriem uzkundzējušies Šambalas Valdoņi. Izskaidinātajās Tibetas teikās grūti saskatīt, kā sāka izveidoties visbriesmīgākie pārspīlējumi, bet tur tauta gribēja izpušķot Pasaules Centru. Šambalas kareivji neuzvarami un neskaitāmi, Virsvadonis uzvar visu ļauno un apstiprina Labā valsti – tā domā Austrumi un sirdī sargā teiksmu par Gaismas uzvaru. Katrs izpušķojums par slavu Gaismai, piedodams, bet Rietumi domā otrādi. Tie vēlas visu atmaskot, noraut segas tik tālu, ka nonāk jau līdz bezjēdzīgai noniecināšanai.

Vērsiet uzmanību uz to, kā Rietumos runā par Balto Brālību. Brālības locekļi sēž restorānā, iecer ekonomisko pamatu satricinājumus, piemelo, kļūdās, ievēd maldos, neprot izvēlēties cilvēkus, ievēl jukās un karos, domā par sazvērētībām un gāž dinastijas, pastāvīgi iejaucas mierīgā ģimenes dzīvē un rada zaudējumus baznīcai, neprot glabāt senatnes teikas – vienu vārdu sakot – var uzskaitīt visus nepiedodamākos noziegumus un tas vistumšākais tiks attiecināts uz Mums. Pie tam neaizmirsīsim, ka visus šos apvainojumus izsaka ļaudis, kuri par Balto Brālību runā uzpūtīgi svinīgi.

Dzirdams, ka Brālis R. Dzīvo Karpatos, bet tas būtu tikpat tuvu patiesībai, kā kad Es dzīvotu Londonā. Neapšaubāmi, Brālis R. Karpatos ir bijis, tāpat kā Es esmu bijis Londonā, bet nedrīkst maldināt cilvēkus, nosakot šādu pastāvīgu dzīves vietu. Tāpat nedrīkst domāt, ka Brālis X dzīvo Vācijā, kaut arī daži gribētu ierobežot viņa dzīves vietu ap Nirnbergu. Var minēt daudzus piemērus, cik patvaļīgi ar Mums rīkojas cilvēki, un pie tam saucas, labākā gadījumā, par izredzētiem un sliktākā – par Mahakoganiem.

Nejēgas pārpilda grāmatas ar ziņojumiem par Mūsu ietekmes sadalīšanu, bet Mūsu Norādījumi tiek sniegti tālāk kā personiskas vēlēšanās. Tā var iedomāties, cik ļoti ar šādiem izdomājumiem sarežģās Mūsu dzīve. Lai galīgi diskreditētu, izlaiž kaut kādus portretus un sarīko sanāksmes, kurās visnodevīgākās personas nekautrējas svešiem čukstēt par visneticamākiem redzējumiem.

Protams, eksistē sevišķas apvienības, kurām ir ievirze uz visu ārdošo. Par tām Mēs te nerunājam, to izcelšanās pilnīgi saprotama. Mēs gribam pievērst uzmanību to rīcībai, kuri apliecina Balto Brālību un tanī pat laikā To zākā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

285.

Bieži brīnās, kā gan cilvēks nenoslīkst savos producējumos. Mēs atbildam – jūsu Brāļu gara uguns izkļiedē jūsu radīto tvanu.

286.

Dzelksnis dārzā nav paciešams. Tikpat neciešams dzīvē ir ļaunums. Bet ja vērīgas acis pamana labā taciņu, tad vajag to pasargāt. Kaut arī tā būtu gara un šaura. Kaut vietumis tā būtu aizaugusi, tomēr saglabājiet katru labā graudu. Kaut arī labā putni ne vienmēr dzied saprotami, taču vērtīga jau ir katra labā skaņa.

287.

Noliedzējs ne reti apgalvos, ka tas neizraisa iedarbību. Arī šādos gadījumos Brālība var būt sevišķi nodrīga. Neparasti var tuvoties cilvēciskajai būtnei ar Brālības aicinājumu. Brālība var ietekmēt naidīgu gribu līdzīgi ārstam. Bet tālab slimniekam jāietver Brālības jēdziens. Vai gan bieži mēs to redzam?

288.

Kāpēc neatskan vārds par palīdzību tad, kad tā ir neatliekama? Palīdzība ir Brālības spēks. Cilvēkus nav iespējams piespiest, ja tiem trūkst neatliekamības apziņas. Tādam, kas nevēlas turpināt to ceļu, kas pieņemams arī Brālībai, ir lieki visi padomi par vienotības spēku līdz tam, kamēr viņš pats nebūs apjaudis visu savu maldīšanos.

289.

Dažreiz cilvēka organisms pretojas jau nolemtajām iespējamībām. Tas tā atbilst nostāstam, - mitējas gaidīt vēstnesi, kad vēstnesis stāvēja jau pie durvīm.

290.

Neviens neprasa, lai tālrunis vai telegramma atkārtotos divas reizes, iekams tām noticētu. Bet citāda ir lieta ar Smakās Pasaules ziņojumiem. Cilvēki, nez kāpēc, pieprasa katrā ziņā izpaudumu atkārtojumu, it kā tos spētu pārliecināt vienīgi atkārtojums, bet tādēji tiek zaudēts daudz enerģijas. Apstākļi jau paspējuši pārmainīties, bet cilvēks grib atgriezties pie bijušā. Šāda atpakaļrāpulis rada daudzas grūtības.

291.

Pasaule dreb spriegumā. Notikumi sablīvējas. Gaismas enerģijas visās sfērās tiecas radīt labāku nākotni un atturēt Pasauli no sabrukuma. Zem dažnedažādām Gaismas maskām spiežas iekšā spēki, cenzdamies iznīcināt Gaismas radīto un, kur vien tik iespējams, sagraut celtniecības pamatus. Šajā bargajā Armagedona laikmetā it sevišķi nepieciešami iepazīt spēkus, kas stimulē ikdienas norises, katru notikumu, katru parādību, jo pienācis laiks izšķirties, un ceļā uz Ugunīgo Pasauli nav vidusceļa.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

292.

Grauds izveidojās vakar, zieds uzplauks rīt. Visizcilākie prāti neatsakās lietot maizi no vakarējiem graudiem. Vajag iemācīties saskaņot pagātnes zināšanas ar tiekšanos uz nākotni. Cilvēki parasti atņem sev galvenās priekšrocības, paliekot saistīti ar vienu pieļāvumu.

Kā var sekmīgi veikties, ja uguns deg, bet acs pavērsta tumsā? Terosa uguns apgaismos visus uzkrājumu dārgumus. Viņa arī, kā neizdziestoša Brohmavīdija, aizsargās no Maijas vilinājumiem.

Kā redzat, Runāju gan senās līdzībās, gan arī šā laika laboratorijas vārdiem, lai jūs iemīļotu kā vienu, tā otru, un paplašinātu savu cieņu kā pret graudu, tā pret augli.

Jādara gals aprobežotībai.

293.

Draudi un varmācība nav Mūsu sfērā. Brālības novads ir līdzcietība un brīdināšana. Jābūt cietsirdīgas dabas, lai brīdinājumu noturētu par draudiem. Cilvēki spriež pēc sevis, tie katrā dzirdētā vārdā cenšas ielikt savu jēgu. Būtu pamācoši uzdot visdažādākiem cilvēkiem iztulkot kādu vienkāršu tekstu. Varēs pabrīnīties, cik dažādi iztulcos saturu. Atspoguļosies ne vien rakstura pamatīpašības, bet arī nejausās noskaņas un sagrozīs saturu. Tā var apliecināt, ka ļaunais saskata ļauno, bet labais labo. Tā pati patiesība vijas cauri visām zinību nozarēm. Vienīgi ļoti vēriņas acis atšķirs, kur īstenība un kur garastāvokļa mirāža.

Kad cilvēks sapņo par Brālību, lai tad vispirms iztīra acis no gružu piesērējuma.

294.

Pasaule izveidota no daiļām Sākotnēm. Nav pareizs izteiciens par atteikšanos no Pasaules. Nedrīkst atsacīties no debesu skaistuma. Cilvēka rīcībā ir vesela pasaule. Tāpēc būs pareizāk runāt par lietu jēgas atrašanu. Kad notiek atsacīšanās, tā attiecas uz vissagrozītākajiem jēdzieniem un uz viskaitīgākajām darbībām, bet nedrīkst taču šādu nejēdzību apkopot ar brīnišķās Pasaules jēdzienu! Pasaulīgā, lietām vispār nav jābūt necienīgām un apkaunojošām. Pie pasaules izveidošanas pūlējušās varenas apziņas. Viņām nedrīkst piedēvēt tumsonības izkropļojumus. Pētījot Ugunīgās Pasaules pamatus, jāvienojas, vispirms; par daudzu jēdzienu izpratni. Vai gan pārēšanos, izvirtību, vai zagšanu un nodevību var nosaukt par pasaulīgiem darbiem? Tie būs zemāki pat par dzīvnieku rīcību. Dzīvnieki zina vajadzīgo mēru, bet ja cilvēks aizmirsis taisnīgos mērus, tad tas tāpēc, ka viņš pametis pasauli un iegrimis tumsā. Un kas domās par pasauli nepiedienīgi, tas nav spējīgs atšķirt labo roku no kreisās. Kā gan viņam izprast svētīgo Uguni? Viņš nodrebēs jau no pašas iespējas vien domāt par Ugunīgo Pasauli. Ieteiksim draugiem pamazām iemācīties atšķirt Pasauli no haosa. Ieteiksim draugiem uzsākt sarunas par ugunīgo stihiju, kā par tuvāko atklājumu priekšmetu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem 13.nodaļa: Palīdzība jāpieņem

295.

Mēs rūpējamies par Skaistā saglabāšanu. Jau tad, kad paredzējam Armagedonu, Mēs sākām izplatīt padomus, kā labāk saglabāt pasaules dārgumus. Mēs zinām, ka tumsas spēki pieliks pūles, lai aizšķērsotu ceļu šiem steidzīgajiem norādījumiem. Tumsas spēki lieliski zina, kādas varenas emanācijas izstaro mākslas priekšmeti. Tumsas uzbrukumu laikā šādas emanācija var būt labākais ierocis.

Tumsas spēki cenšas mākslas priekšmetus vai nu iznīcināt, vai vismaz novērst no tiem cilvēces uzmanību. Jāatceras, ka atstumtais, bez ievērības atstātais mākslas darbs nespēj izstarot labdarīgo enerģiju. Neradīsies dzīvas saites starp auksto vērotāju vai klausītāju un nošķirto mākslas darbu. Domas pārveidošanas nozīme daiļdarbā ļoti dziļa, citiem vārdiem sakot – tas ir pievilcējs magnets un tas savāc enerģiju. Tā katrs daiļdarbs dzīvo un vecina enerģijas apmaiņu un uzkrāšanu.

Jūs varat pārliecināties, cik lielu darbību Armagedona laikā veic mākslas darbi. Šīs bažu pilnās rūpes par vērtīgiem daiļdarbiem ietver veselu laikmetu, Mūsu krātuves pilnas daudziem priekšmetiem, kurus ļaudis uzskata par zudušiem. Varbūt daži no tiem ar laiku tiks atdoti atpakaļ tautām, kuras tos nav pratušas nosargāt.

Mēs esam izglābuši ne mazumu mākslas darbu. Mēs esam redzējuši, cik rafinēti nopūlējās tumšie, lai apgrūtinātu šādus glābšanas apstākļus. Bet Mēs zinām no Visaugstākajām sfērām, kad vajag cilvēcei palīdzēt. Smalkajā Pasaulē šie priekšraksti jau sen zināmi. Mēs neslēpjam steidzīgos pasākumus, jo notiekošā Armagedona uzdevums ir sagraut cilvēces visas enerģijas. Uz to cer tumšie, bet Mēs zinām, ko viņiem pretstatīt. Tā ņemiet vērā, kurp virzītas Mūsu rūpes.